

ментального обертання геометричних фігур. В дослідженні брали участь 110 студентів психологічного та біологічного факультетів університету обох статей віком 16-29 років. Успішність уявної ротації простих і складних геометричних фігур визначали за допомогою комп'ютерної експрес-методики, заснованої на використанні функцій короткочасної пам'яті. Рівень загальної, реактивної і особистісної тривожності у всіх обстежуваних визначали за тестом Ч.Спілбергера. Результати проведених досліджень показали, що чоловіки і жінки не мають значущих розбіжностей за рівнем тривожності. Разом з тим, обстежувані відрізнялися за успішністю виконання завдань на уявну ротацію. При виконанні тестів на ментальне обертання геометричних фігур жінки допускали більше помилок, ніж чоловіки. Крім того, виявлено, що при використанні простого стимульного матеріалу (цифри і літери) успішність виконання вправ на уявну ротацію не була пов'язана із рівнем тривожності обстежуваних обох статей. Було також виявлено, що у чоловіків успішність уявної ротації геометричних фігур і рівень реактивної і загальної тривожності залежить від складності завдання (а саме від величини кутової невідповідності між фігурами). Більш прості завдання виконували швидше обстежувані з високим рівнем тривожності, більш складні – обстежувані з низьким рівнем тривожності. У жінок чим вищим був рівень реактивної і загальної тривожності, тим довше вони виконували завдання на ментальне обертання незалежно від їх складності. Кількість допущених помилок у чоловіків не залежала від рівня тривожності, тоді як у жінок точність вирішення завдань на уявне обертання була вища при високому рівні загальної тривожності. Рівень особистісної тривожності був пов'язаний з успішністю уявної ротації тільки у жінок: чим вищий він був, тим більше помилок вони допускали.

3.19 ВПЛИВ ПОДРАЗНЕННЯ СТАРОЇ КОРИ МОЗОЧКА ТА ДІАЗЕПАМУ НА ПОВЕДІНКУ КІНДЛІНГОВИХ ЩУРІВ

Т.М.Муратова, В.В.Годован, Л.С.Годлевський

*Одеський національний медичний університет; Україна
godlevsky@odmu.edu.ua*

Завданням дослідження було вивчення впливу електричного подразнення (ЕП) палеоцеребелярної кори на поведінкові реакції щурів із модельованою хронічною формою епілептичного синдрому, яку викликали шляхом трьохтижневого застосування коразолу у підпороговій дозі (25,0-30,0 мг/кг, в/очер). Спостерігали щурів, у яких останні три введення епілептогену викликали генералізовані судомні реакції. Дослідження поведінки щурів у припіднятому хрестовидному лабіринті (ПХЛ) засвідчили, що кіндлінгові щури зменшували перебування у відкритій частині лабіринту в 2,7 раз порівняно з інтактними щурами ($P < 0,05$). Також на 24,0% зростає період перебування щурів в затемненій частині лабіринту ($P < 0,05$). На тлі 10 сеансів ЕП мозочка час перебування кіндлінгових щурів у відкритій частині лабіринту збільшувався в 1,8 раз ($P > 0,05$) і залишався меншим порівняно до такого у інтактних щурів на 28,6% ($P < 0,05$). Після 20 сеансів ЕП палеоцеребелярної кори тривалість перебування у відкритій частині лабіринту збільшувалася порівняно з вихідним значенням в 2,2 раз, і цей показник не відрізнявся від такого у інтактних щурів ($P > 0,05$). Число заходів кіндлінгових щурів в закриту частину ПХЛ перевищувало таке в групі інтактних щурів в 1,8 раз ($P < 0,05$). Показник, що досліджували, залишався більш високим після 10 сеансів ЕП кори мозочка і перевищував відповідний показник в групі інтактних щурів з 10 сеансами ЕП мозочка в 1,5 разу ($P < 0,05$). Після 20 ЕП палеоцеребелярної кори число заходів кіндлінгових щурів в закриті рукави ПХЛ було меншим порівняно з вихідним показником на 27,3% ($P < 0,05$) і не відрізнялось від відповідного показника в групі контролю ($P > 0,05$). В тесті Порсолта період депресії інтактних щурів був меншим від такого у кіндлінгових щурів на 38,1% ($P < 0,05$). В умовах попередніх 10 та 20 сеансів ЕП палеоцеребелярної кори показник, що досліджувався, залишався більшим, ніж в групі контролю на 41,0% ($P < 0,05$) і на 12,8% ($P > 0,05$), відповідно. На тлі попереднього застосування діазепаму (0,01 мг/кг, в/о), який самостійно не викликав змін показників, що досліджувалися, 10 сеансів ЕП палеоцеребелярної кори супроводжувалися збільшенням періоду перебування щурів у відкритій частині лабіринту в 2,3 раз, а також зменшенням числа заходів у закриті рукави лабіринту вдвічі (30,2%, $P < 0,05$). Таким чином, анксиолітичні ефекти ЕП палеоцеребелярної кори посилювалися при застосуванні діазепаму у щурів із коразоловим кіндлінгом.